

at virke paa en noget anden Maade eller paa begge Maader i Forening, og i saa Henseende er der et Fingerpeg i Motiverne til Lovforslaget. Da der er en hel Del Mennesker, som af honnet Ambition eller af andre Grunde ikke holde af at faa deres Navne offentliggjorte i Bladene eller faa dem offentlig frem i Retten, saa kan Politiet over for disse Personer afgøre Sagerne, og i Reglen ville de af Hensyn til de Ulemper, som ere forbundne med at komme i den offentlige Ret, tage imod Bødepaalægene og finde sig i, hvad Politiet dér foretager sig. Nu kan man nok forudsætte, at vor Retspleje let — og det er uheldigt, antager jeg — faar Skyld for at være en Klassejustits. Hvis Loven væsentlig bliver anvendt overfor dem, som ikke holde af at faa deres Navne offentlig frem, faar den et vist Klassepræg. Fremgangsmaaden over for dem, der komme i den offentlige Ret, kan jo kontrolleres af det offentlige; derimod kan der ikke udøves nogen Kontrol, naar det er Politiet, som afgør Sagerne, og det kan saa meget let faa Udseende af, at de Personer, som ikke komme i den offentlige Ret, derved faa Lejlighed til at slippe betydelig lempeligere fra de Overtrædelser, de have gjort sig skyldige i, end de Personer, hvis Sager henvises til den offentlige Ret. Det anser jeg for meget uheldigt. Selv om det ikke kan dokumenteres, vil alene det, at vort Retsvæsen faar et saadant Skær over sig, være i højeste Grad uheldigt. Man kan ogsaa sige, at noget peger i denne Retning. Man har nemlig haft Tilfælde, hvor Politiet har taget fejl eller menes at have taget fejl over for Personer, som vidste at forsvare sig, som havde et saadant Kendskab til Forholdene, at de med Eynd og Klem kunde forsvare sig, saa at det blandt andet har ført til, at Politifunktionærer ere blevne afskedigede eller have modtaget Irettesættelser for den Maade, de ere optraadte paa, og man tør vel nok antage, at hvis det havde været Personer, som ikke i saa høj Grad havde været i Stand til at forsvare sig, vilde det sikkert ikke have ført til et saadant Resultat. Et saadant Præg faar Retsplejen ved denne Lov, og det anser jeg for at være i meget høj Grad uheldigt.

Nu staar der i Lovforslaget, at slet ingen behøver at finde sig i disse Bødepaalæg, alle Sager kunne blive henviste til Retten, og det er ogsaa rigtigt, det kunne de. Men det staar for mig saaledes, at naar en Mand forlanger sin Sag henvist til Retten, saa staar han noget uheldigere

oppe i Retten, end han gjør efter det nuværende System. Nu kommer han op i den offentlige Politiret ifølge en Politibetjents Rapport, og denne Rapport foreligger til Dommerens Undersøgelse. Dommeren staar altsaa fuldstændig frit, hvad en Dommer jo altid bør gøre, og hvad han maaske ogsaa gør praktisk taget i det foreliggende Tilfælde. Men det forekommer mig, at naar Manden først har været hos Politiet, og Politiet har foretaget denne foreløbige Undersøgelse af Sagen og har skønnet, at han har gjort sig skyldig i noget, der fortjener en Bøde, og han saa kommer op i Retten med dette Stempel paa sig, saa staar han noget uheldigere. Men jeg tror for øvrigt, at naar Politiet faar denne Myndighed, ligge Sagerne saaledes til Rette, at en vist alt for stor Mængde vil slutte med Politiets Paakendelse. Jeg henviser i saa Henseende til den store Mængde Sager, der i den offentlige Politiret afgøres i Mindelighed, men med Hensyn til hvilke vedkommende bag efter beklage sig over, at være gaaede ind paa at afgøre Sagen saaledes, idet de paastaa, at de vare ikke skyldige, men de havde kun gjort det i den Betragtning — den være nu rigtig eller forkert — at hvis de ikke havde taget mod den Afgørelse, vilde de have faaet en Bøde, der var større. Denne Betragtning vil vist gøre sig gældende over for Politiet, og jeg tror, at det vil være temmelig almindeligt. Systemet faar derved let det Klassepræg, jeg har tilladt mig at omtale, og som jeg anser for uheldigt.

Jeg vil pege paa endnu en Omstændighed, som det ærede 11te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) omtalte, men ganske vist ikke paa den Maade, hvorpaa jeg maa betragte Sagen. Det vedrører Udgifterne. Der har jo været spurgt hos Kjøbenhavns Magistrat, om den vilde have Part i disse Bøder mod at betale Udgifterne, men det har Magistraten ikke villet gaa ind paa. Nu er det ordnet saaledes — det anføres udtrykkelig i Motiverne til Lovforslaget — at denne Lov ikke vil medføre Udgifter for Statskassen, idet man gaar ud fra, at de idømte Bøder ville være i Stand til at dække Omkostningerne. Jeg anser ogsaa dette for at være et uheldigt System, saaledes at løbe an paa, at Bødepaalægene kunne dække Omkostningerne. Disse to Forhold bør holdes ude fra hinanden, thi naar det er slaaet fast, at Bøderne skulde dække Omkostningerne, er Politiet næsten nødt til at idømme saa mange Bøder, som ere nødvendige dertil.